

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

w sprawie ze skargi B.H. o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa B.H.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Skarbu Państwa obecnie Ministrowi

Inwestycji i Rozwoju i Urzędowi Patentowemu Rzeczypospolitej Polskiej

o odszkodowanie, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego

w Warszawie z dnia 18 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa .../12,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 31 stycznia 2018 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 31 lipca 2017 r., sygn. akt I ACa .../17,

- 1) umarza postępowanie zażaleniowe,**
- 2) oddala wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnoszącemu skargę w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

W sprawie ze skargi powoda B.H. o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 18 lutego 2013 r. (sygn. I ACa .../12), Sąd Apelacyjny w W. postanowieniem z dnia 31 lipca 2017 r. odrzucił skargę, jako nieopartą na ustawowej podstawie.

Postanowienie to zaskarżył zażaleniem B.H. reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu - adwokata A.Z. Powód wskazał, że wnosi zażalenie w oparciu o przepisy art. 401 pkt 2, 403 § 2 i art. 407 § 1 k.p.c. oraz domagał się uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i zasądzenie na rzecz pełnomocnika kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Pismem z dnia 7 grudnia 2017 r. powód działając samodzielnie cofnął zażalenie wniesione na postanowienie Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 31 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w razie cofnięcia zażalenia Sąd Najwyższy umarza postępowanie zażaleniowe i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Do rozważenia pozostaje wniosek pełnomocnika skarżącego o przyznanie mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714) stanowią, że adwokatowi ustanowionemu z urzędu przysługuje prawo domagania się od Skarbu Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej w wysokości określonej w rozporządzeniu (§ 2, 4 i n.). Pomoc ta jednak powinna być udzielana zgodnie z wymaganiami stawianymi profesjonalście, jak to już wyjaśniał wielokrotnie Sąd Najwyższy (por. m.in. postanowienie SN z dnia 14 sierpnia 1997 r. II CZ 88/97, OSNC 1998, z. 3, poz. 40).

W badanej sprawie „pomoc prawna” udzielona skarżącemu polegała na sporządzeniu i wniesieniu zażalenia na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania.

W uzasadnieniu postanowienia o odrzuceniu skargi powoda Sąd Apelacyjny wskazał, że jego skarga nie została oparta na ustawowej podstawie - skarżący nie uprawdopodobnił bowiem wystąpienia okoliczności wskazujących na zasadność wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. Sąd ten podkreślił, że powołany w skardze powoda, jako nowe okoliczności, fragment uzasadnienia orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2014 r. (V CNP 59/13) nie może w realiach sprawy stanowić podstawy wznowienia. Przywołane orzeczenie Sądu Najwyższego odnosi się do szkody, jako podstawy skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku i wbrew twierdzeniom i wnioskom powoda nie znajdzie ono zastosowania w sprawie, której wznowienia domaga się powód. W ocenie Sądu Apelacyjnego powołane przez powoda orzeczenie nie jest nową okolicznością faktyczną, która mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy. Ponadto Sąd Apelacyjny dodał, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, podstawą wznowienia postępowania nie może być środek dowodowy, który powstał dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia. Rozstrzygnięcie to zapadło na podstawie art. 403 § 2 w zw. z art. 410 k.p.c.

Pełnomocnik B.H. we wyniesionym zażaleniu stwierdził, że stanowisko Sądu Apelacyjnego co do zastosowania art. 403 § 2 k.p.c. nie jest uprawnione oraz, że Sąd ten uchylił się od wszechstronnego i wnikliwego rozpatrzenia skargi powoda. Uzasadnienie tych zarzutów nie pozostaje jednak w związku z argumentacją zaprezentowaną przez Sąd Apelacyjny w zaskarżonym postanowieniu z dnia 31 lipca 2017 r. Przypadkowo powołane orzecznictwo oraz ogólne stwierdzenia, że Sąd Apelacyjny nie przeprowadził badania i kontroli skargi powoda nie może być uznane za przytoczenie jakichkolwiek argumentów, które uzasadniałyby wniesiony środek zaskarżenia.

W zażaleniu powoda brak wyraźnego powołania się na naruszenie art. 410 k.p.c., a także nawet próby podważenia stanowiska Sądu Apelacyjnego, że powołany w skardze powoda, jako nowe okoliczności, fragment uzasadnienia

orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2014 r. (V CNP 59/13) nie może w realiach sprawy stanowić podstawy wznowienia.

Z tych przyczyn wniesione przez pełnomocnika zażalenie, jako sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, nie może być uznane za udzielenie pomocy prawnej, a tym samym zgodnie z utrwalonym już poglądem nie upoważnia go do skutecznego domagania się przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (por. postanowienie SN z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 41).

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

jw

a.ł